

Montesoffio in 2018

Beste lieve mensen,

Onze 13e nieuwsbrief alweer, wat vliegt de tijd!

December 2002, inmiddels 16 jaar geleden zetten we in Fano onze handtekeningen onder het voorlopig koopcontract voor de aanschaf van het 'witte huis', zoals wij het toen nog noemde. Drie-en-een-half jaar later komen onze eerste gasten het erf oprijden en tot op heden zijn er meer dan 2500 'unieke' bezoekers gevolgd. Mede dankzij jullie positieve reacties, beoordelingen en aanbevelingen is Montesoffio een begrip aan het worden en voelen wij ons gesterkt om elk jaar met frisse moed, fris en fruitig verder te gaan!

Naast deze nieuwsbrief hebben we een 'YouTube kanaal': (www.youtube.com/user/montesoffio5), een 'Instagram account': (www.instagram.com/countryhousemontesoffio/3473736148) en doen we geregeld verslag van onze belevenissen op onze 'Facebook pagina': (www.facebook.com/Montesoffio5). Je kunt ons op ieder moment volgen en we waarderen het enorm als jullie ons ook 'liken'.

In deze nieuwsbrief doen we verslag van enkele hoogtepunten van het afgelopen jaar.

Tegen het einde van het seizoen

Vanaf september wordt de zon minder fel, de dagen wat koeler en korter. We worden weer wakker van het getjilp van de koolmezen en pimpelmezen, die na hun afwezigheid in de zomer, weer zijn teruggekeerd in de grove dennen.

Ook de eekhoorns worden actief. Ze klimmen, springen en rennen achter elkaar aan door de bomen rondom het huis en beginnen met het verzamelen van walnoten en pijnboompitten voor de winter. Paddenstoelen in alle soorten en maten duiken op uit de grond en de bladeren beginnen langzaam te verkleuren en bedekken het gazon.

Anders dan in Nederland hebben we qua weer een normaal voorjaar en zomer achter de rug. Wellicht gemiddeld wat warmer dan normaal en op gezette tijden trok er als vanouds een lekkere bui over. Alles is nog heel groen en ook de druiven hebben een goed jaar. Toch valt de oogst in september een beetje tegen en worden de druiven op het nippertje voor de regen binnen gehaald. Gelukkig is er genoeg voor de productie van onze onovertroffen Moscato. Vorig jaar bleven de druiven daarvoor te lang hangen, omdat het begon te regenen toen Guerrieri besloot onze druiven te gaan plukken. Ook dit jaar zien we de bui alweer hangen. Een dag van te voren, wanneer ze ons bellen om door te geven dat ze komen plukken, voorspellen de weersverwachtingen niet veel goeds voor de dag van morgen...

De volgende dag, klokslag vier uur 's middags, wordt het zeil over de aanhanger met druiven gespannen en komt de regen met bakken uit de hemel. De buit is net op tijd binnen en de 16 plukkers keren huiswaarts.

Voor de olijven had het ook een goed jaar kunnen zijn, ware het niet dat een paar koude nachten, sneeuw en ijzel in het voorjaar roet in het eten hebben gestrooid. Veel takken en ontluikende bloemetjes bevroren in die periode. Ook de abrikozen en pruimen moeten het ontgelden, alleen de vijgen, appels en peren blijken wel te houden van de klimaatsverandering.

Snoeien in de sneeuw

Half februari is het weer tijd voor de wintersnoei van de wijngaard. Met een volle auto rijden we ondanks twijfelachtige weersverwachtingen op 17 februari vanuit Amsterdam richting Italië. Een week uitstellen is geen optie, omdat een aantal snoeiers met het vliegtuig komt. Aangekomen op Montesoffio nemen we het zekere voor het onzekere en slaan een flinke voedselvoorraad in. Vóór de voorspelde sneeuw halen we een voorraad hardhout droog naar binnen en steken de openhaard aan. De eerste witte vlokken dalen al op Montesoffio neer...

De volgende ochtend is alles spierwit. Er ligt al een halve meter sneeuw en de hele zondag sneeuwt het gestaag door. Bij gebrek aan een schuiver, halen we alle scheppen uit het werkhok en beginnen met de looppaden rond het huis schoon te maken. Op maandag is het sneeuw pakket aangegroeid tot een meter hoog. Hier komen we voorlopig niet meer weg.... We bellen de gemeente om te vragen of ze met sneeuwschuivers vanaf de asfaltweg naar beneden komen. Ze beloven niets. Gelukkig hebben we voorlopig genoeg te eten en te drinken in huis.

Na een paar dagen is het een dag droog en tijd voor een poging om met de auto naar Pergola te gaan, voor wijn, boodschappen en allerlei administratieve verplichtingen. De schuivers van de gemeente hebben het pad tot ons hek geveegd, maar over de laatste honderd meter naar het huis moeten we zelf een pad zien vrij te maken. Glibberend en glijdend ploegt ons busje zich een weg door de sneeuw, om vlak voor de asfaltweg tot stilstand te komen. Uiteindelijk lukt het om met sneeuwkettingen aan, toch de hoofdweg te bereiken en door te gaan naar Pergola.

Amper terug op Montesoffio begint het weer te sneeuwen. Een paar vrienden uit Haarlem beslissen op het allerlaatste moment niet te komen vliegen, omdat aankomen op Montesoffio dubieus is en het nog dagen gaat duren voordat we de wijngaard in kunnen. Een week na aankomst beginnen we met snoeien, met een paar extra sokken en skibroeken aan. Er ligt nog steeds een dik pak sneeuw. De voorjaarszon en af en toe wat regen zorgen ervoor dat de sneeuw zienderogen wegs melt en dat we de klus op tijd kunnen klaren.

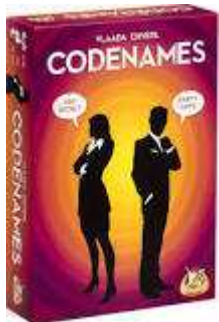
Een stil voorjaar

De maanden die volgen, verrassen ons. In het voorjaar, de periode die wij zelf het mooiste van het jaar vinden, hebben we veel te weinig gasten. We benutten de vrije tijd positief door veel tijd en energie in het huis en de wijngaard te steken. We pakken klussen aan die lang zijn blijven liggen. We knappen onze eigen buitentrapp op, leggen de laatste hand aan het vrijstaande huisje, schilderen de luiken weer en zaaien een nieuw gazon in. Het rustige voorjaar wordt door Emile ook goed benut door een begin te maken met het opknappen van het klassieke zeiljacht Aldebaran. Die ligt al enkele jaren bij een werf aan het Amsterdams-Rijnkanaal op het droge. Emile heeft dit schip samen met een vriend al lange tijd, maar door het altijd aanwezige werk op Montesoffio en het ontbreken van geld, is het zwaar in verval geraakt. Als alles volgens plan gaat, wordt er volgend jaar weer mee gezeild.

Persoonlijke ontwikkeling

De schrijfweek in het voor- en najaar met Marlen is, zoals we inmiddels gewend zijn, een groot succes! Naast de cusus begeleidt Marlen ook schrijvers die echt een stuk verder willen komen met hun boek en op Montesoffio komen voor een 'schrijfretraite'. Dit jaar wordt het schrijven, kletsen en luieren niet afgewisseld met scrabbelen, maar met een nieuw gezelschapsspel: Codenames.

Wil je er ook bij zijn volgend jaar?

Op zaterdag 18 mei en 21 september staan de volgende schrijfweken en -retraites weer in onze agenda. De eerste aanmeldingen hebben we al binnen.

Daarnaast hebben we in de week van 4 mei en 5 oktober de [masterclass](#) 'het gemak van gezond leven' met Edward Blommaart en Peter van Buijtene. En van 11 tot 18 mei de 'Houd me vast' [relatietraining](#) met Susanne Donders en Kiki Nelissen-Kleipool op de agenda staan. Schenk in 2019 aandacht aan je lichaam en de liefde!

Fluitend door de zomer

Wanneer de zomer aanbreekt en het huis gezellig druk wordt, richten wij ons, met volle overgave en plezier, op onze gasten. Het wordt een mooie drukke zomer met veel kolibrie- en andere vlinders...

Als je kiest voor de meest avontuurlijke routeopties op het navigatiesysteem, kom je op de leukste en mooiste plekken. 's Avonds na een dorpsfeest in het donker terugrijden naar Montesoffio, kan je alleen beter via de hoofdweg doen. De Italiaanse topografische dienst is namelijk niet vlot met het bijwerken van veranderingen in het wegennet. Zo kan het gebeuren dat je in het holst van de nacht in 'the middle of nowhere' in het weiland van een boer terecht komt, waar in Google maps toch echt een weg wordt aangegeven! Gelukkig kunnen we tegen het ochtendgloren, met behulp van onze smartphones, de gestrande gasten langs de hoofdweg oppikken. Ze hebben dan al een uur in het pikkedonker door het bos gelopen om weer bij een weg te komen. De volgende dag wordt, in overleg met de ANWB, een plaatselijk bergingsbedrijf ingeschakeld en kan de auto zonder extra kosten nog levend uit het dal worden getrokken

Nierstenen als spelbreker

Voor ons blijkt het venijn dit jaar in de start van het seizoen te zitten. Wanneer Emile in september twee weken in Nederland is, wordt hij gevelde door een hevige pijn in zijn rechterzij. In het AMC blijkt dat een grote niersteen de oorzaak is. Later blijken er nog meer stenen in Emile zijn nieren te zitten. De geplande reis van drie maanden door Indonesië en Nieuw-Zeeland moet uiteindelijk helemaal worden afgeblazen. Ook het plan om op Nieuw-Zeeland bij enkele wijnlanderijen te gaan helpen en zo kennis op te doen voor het onderhoud van onze eigen wijngaard, kan hopelijk volgende winter alsnog worden uitgevoerd. Inmiddels drie maanden, twee geslaagde operaties en twee mislukte sessies in de niersteenvergruizer verder, is er nog steeds één niersteen te gaan. Dat moet nog worden opgelost voordat het seizoen op Montesoffio weer begint...

*Wij wensen iedereen hele gezellige feestdagen
en een vrolijk en gezond 2019*

Onze tips voor 2019

- Neem je partner mee als je een van de cursussen gaat doen. Die kunnen gaan schilderen, fietsen of nietsen en ook voor hen is de week geheel verzorgd.
- Kom op 18 en/of 19 mei kijken naar Tom Dumoulin in de Giro d'Italia, wanneer ze bij ons in de buurt langskomen.
- Verwen jezelf met de lekkerste wijnen en andere lekkernijen uit Le Marche, tijdens de 'Cantine aperte' op de mooiste wijnlandgoederen, in het laatste weekend van mei.